

SECRETS

СИРРҲО

Ин рисолаи Инҷил бо компютер тарҷума шудааст. Агар шумо забонро ислоҳ ва такмил диҳед, лутфан бо идора бо info@angp.co.za тамос гиред

Ҷавонон ва пирон, мардон ва занон дӯст медоранд, ки дар зиндагии худ асрор дошта бошанд, инчунин ба ҳамдигар сирр гӯянд. Дар ин расм шумо ду духтари хурдсолро мебинед, ки ба ҳамдигар нақл мекунанд, ки ба фикри онҳо ҳеҷ кас намедонад. Сирри он корест, ки онро чанд нафар медонанд ва бояд махфӣ нигоҳ дошта шаванд. Шояд мо аз одамон сирре дошта бошем, аммо аз Худо ҳеҷ чизро пинҳон карда наметавонем. Ё андешаҳои

амиқи дилҳои моро медонад. Ҳеҷ сирре нест, ки аз Худо пӯшида бошад.

Мусо гуфт: "Шумо гуноҳҳои моро дар назди худ ҷой медиҳед, ва гуноҳҳои пинҳонии моро дар он ҷое ки шумо метавонед бубинед" Забур 90: 8. "Худо мехоҳад, ки мо ҳама чизро, хоҳ хуб ё бад, ҳатто қорҳои пинҳонӣ анҷомдодаамонро доварӣ кунем" Воиз 12:14. "Худо ба воситаи Исои Масеҳ фикрҳои махфии ҳамаро доварӣ хоҳад кард" (Румиён 2:16). Худо на танҳо амалҳои зоҳирии одамонро, балки пинҳонтарин гуноҳҳо ва қорҳои пинҳонии онҳоро, ҳадафҳо ва ҳадафҳои ботинии онҳоро доварӣ хоҳад кард. "Ҳар он чи пинҳон карда мешавад, ба кушод бароварда мешавад ва ҳар чӣ пӯшида аст, кушода хоҳад шуд" Марқӯс 4:22. "Лаънати Худо ба касе, ки аз санге, ҳезум ё металл бут месозад ва пинҳонӣ ба он сачда мекунад" Такрори Шариат 27:15. «Зинокор интизори омадани шомгоҳ аст; ӯ рӯйи худро мепӯшонад, то касе ӯро набинад » Юҳанно 24:15. Мо метавонем муваффақ шавем, ки қорҳои бади худро дар тамоми умр дар назди мардум пинҳон кунем ва бидуни он ки гуноҳҳои пинҳонии мо ба рӯшноӣ оянд, бимирем. Аммо мо аз Худо гурехта наметавонем. Он рӯз наздик аст, ки мурдагон, хурду бузург, дар назди Худо меистанд. «Ман мурдагонро дидам, хурду калон, дар назди тахт истодаанд. Китобҳо кушода шуданд, баъд як китоби дигар, китоби зиндаҳо кушода шуд. Мурдагон аз рӯи қорҳои, ки дар китобҳо сабт шудаанд, доварӣ карда шуданд. Ҳар касе, ки номи худро дар китоби зиндагон навишта нашудааст, ба кӯли оташ андохта шуд » Ваҳй 20: 12-15.

Аз ин рӯ, эътирофи гуноҳҳои махфии худ ба Худо ва дар ҷое ки барои мардум низ зарур аст, муҳим аст. Агар мо ин тавр кунем, Худо моро мебахшад; зеро хуни гаранбаҳои Исо моро аз ҳама гуноҳҳо пок мекунад 1

Юҳанно 1: 7. Довуд аз Худо хоҳиш кард, ки ӯро аз ҳама хатогиҳои пинҳонӣ наҷот диҳад Забур 18:12.

Танҳо Худо ба ҳама розҳо огоҳ аст. "Кӣ ақидаи Худоро медонад?" "Баъзе чизҳои ҳастанд, ки Худои мо Худоро пинҳон кардааст" Такрори Шариат 29:29. Дар муҳаббати худ ӯ бисёр сирҳои худро ба одамон, пеш аз ҳама тавассути пайғамбарони худ ва сипас тавассути Писари Худ Исои Масеҳ, ки барои ошкор кардани Падар ва иродаи Падараш ба мо омадаанд, кушода додааст. Дар Амос 3: 7 мо мехонем "Худованди соҳибихтиёр ҳеҷ гоҳ бидуни ошкор кардани нақшаи худ ба бандагонаш - пайғамбарон ҳеҷ коре намекунад". "Ӯ одамони одилро ба эътимоди худ мегирад" Масалҳо 3:32.

Ба воситаи Исои Масеҳ, Худо тамоми асрори муҳаббати худро ба мо ошкор кард. **Имрӯз пӯшида нест**, ки «Худо ҳақонро чунон дӯст медошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар касе ки ба Ӯ имон оварад, намирад, балки ҳаёти ҷовидонӣ дорад» Юҳанно 3:16. **Пӯшида нест**, ки «ҳама бояд як бор бимиранд ва пас аз он Худо доварӣ кунад» Ибриён 9:27. **Барои касе пӯшида нест**, ки «ҳамаи мо бояд дар назди Масеҳ ҳозир шавем, то ки Ӯро доварӣ кунем. Ҳар кас мувофиқи ҳар коре, ки нек ё бад кардааст, дар ҳаёти ҷисми худ чизи сазовори худро хоҳад гирифт» 2 Кӯринтиён 5:10. **Пӯшида нест**, ки «Ӯ намехоҳад, ки касе ҳалок шавад, балки мехоҳад, ки ҳама аз гуноҳҳои худ рӯй гардонанд» 2 Петрус 3: 9. Аз ин рӯ, ӯ ба мо амр дод, ки «пас, ба ҳамаи халқҳои ҳар ҷо равем ва онҳоро шогирди ман гардонед» Матто 28:19. **Пӯшида нест**, ки «Исои Масеҳ дирӯз, имрӯз ва то абад айни ҳамон аст» ва «Масеҳро ҳикмати мо сохт. Ба воситаи Ӯ мо бо халқи муқаддаси Худо рост мешавем ва озод мешавем» Ибриён 13: 8, 1 Кӯринтиён 1:30. Миллионҳо имрӯзҳо дар бораи файзи наҷотбахши Ӯ, қудрати Ӯ барои омурзидани ҳама гуноҳҳои мо ва шифо додани тамоми бемориҳои мо шаҳодат медиҳанд. Мо аниқ медонем, ки

Исо «ба ранҷу азобе ки бояд кашида мешуд, тоқат кард. Аз сабаби гуноҳҳои мо Ӯ маҷрӯҳ шуд. Мо аз ҷазои гирифташуда шифо ёфтем» Ишаъё 53. Мо инчунин медонем, ки «агар мо гуноҳҳои худро ба Худо эътироф кунем». . . Ӯ гуноҳҳои моро мебахшад ва моро аз ҳар гуноҳ пок месозад». "Хуни Исо, Писари Ӯ, моро аз ҳар гуноҳ пок мекунад" 1 Юҳанно 1: 9,7. **Барои касе пӯшида нест**, ки Исо Барраи Худо на танҳо барои рафъи гуноҳҳои мо, балки инчунин барои бо Рӯҳулқудс таъмид додан ва оташ гирифтани Матто 3:11 омадааст. **Барои касе пӯшида нест**, ки Исо Писари Худо дар салиб барои гуноҳҳои мо мурд, ки ӯ аз қабр зинда шуд ва ба осмон рафт, ки дар он ҷо «қодир аст, ҳозир ва ҳамеша касонеро, ки ба василаи Ӯ ба Худо меоянд, наҷот диҳад, зеро ки Ӯ то абад зинда аст, то аз Худо дар бораи онҳо илтимос кунад» Ибриён 7:25. Ӯ барои пайравонаш дар осмон ҷой тайёр карда истодааст, то мо дар он ҷо Ӯ то абад бошем Юҳанно 14: 1-3. **Барои касе пӯшида нест**, ки агар мо «тоқат карданро давом диҳем, бо Ӯ салтанат хоҳем ронд» 1 Тимотиюс 2:12. Мо инчунин аниқ медонем, ки Исо боз бармегардад. «Нидои фармон, садои фариштаи фаришта, садои карнайи Худо баланд мешавад ва худи Худованд аз осмон нузул мекунад. Онҳое, ки мурдаанд ба Масеҳ мурдаанд, аввал зинда мешаванд; пас мо, ки дар он замон зиндагӣ мекунем, ҳамроҳи онҳо дар абрҳо ҷамъ хоҳем шуд, то Худовандро дар ҳаво пешвоз гирем. Ва ҳамин тавр мо ҳамеша бо Худованд хоҳем буд» 1 Таслӯникиён 4: 16-17.

Барои касе пӯшида нест, ки вақте дарахти анҷир (миллатҳои яҳудӣ) ба шукуфтан сар карданд ва ҳамаи дарахтон (халқҳо); омадани Масеҳ барои барпо кардани салтанати сулҳаш дар рӯи замин наздик хоҳад буд. Ҳама медонанд, ки ин аз замони таъсис ёфтани давлати яҳудии Исроил дар ҳоле руҳ медиҳад, ки миллатгароии шадид бисёр давлатҳои хурду бузургро

дар ҳукумат мустақил сохт. Аз ин рӯ, мо интизори омадани Масеҳ барои халқи худ ҳастем.

Барои касе пӯшида нест аст, ки ба мо, ки мардум бадтар ва бадтар дар ин рӯзҳои охир хоҳад шуд. «Бисёриҳо дар он вақт аз имони худ даст мекашанд; онҳо ба якдигар хиёнат хоҳанд кард ва аз якдигар нафрат хоҳанд дошт ... Чунин аст паҳншавии бадӣ, ки муҳаббати бисёриҳо хунук хоҳад шуд, «ба омодагӣ ба зуҳури зиддимасеҳ, ҳудои ин ҷаҳон, ки халқҳоро бо чизҳои холи фиреб медиҳад ваъдаҳо онҳоро ба дурӯғ бовар мекунад Матто 24: 10-13. Аммо мо инчунин медонем, ки аждаҳо, ки мори қадимӣ, яъне Иблис ё Шайтон аст, ба зудӣ занҷирбанд карда мешавад ва ба ҷоҳи бетаг партофта хоҳад шуд, то ки ӯ то ба охир расидани ҳазорсола дигар халқҳоро фиреб дода наметавонад» Ваҳй 20: 2- 3

Барои касе пӯшида нест, ки Исо ягона роҳи ростӣ ва ҳаёт аст; ва ҳеҷ кас наметавонад назди Падар равад, магар ин ки Юҳанно 14: 6. Мо инчунин медонем, ки берун аз қабр ҳеҷ наҷоте нест, ки имрӯз рӯзи наҷот аст ва рӯзе мерасад, ки ҳеҷ касро наҷот дода наметавонад. Барои касе пӯшида нест, ки Шайтон дурӯғгӯй, фиребгар ва қотил аст, то шуморо ба дӯзахи абадӣ, ки барои ӯ ва фариштагонаш муҳайё карда шудааст, фурӯ барад Юҳанно 8:44. Аз ин рӯ, аз шумо илтимос мекунем, ки бо Худо оштан шавед. Тамоми мушкилоти худро ба ӯ бигӯед ва ба гуноҳҳои худ иқрор шавед. Ӯ шуморо аз ҳама гуноҳҳо пок мекунад, дар шумо дили покро эҷод мекунад ва шуморо ҳамчун писар ва духтари худ қабул мекунад ва шуморо вориси Худо ва ҳамирсонии Масеҳ мегардонад. Ҳозир биё. Пеш аз он ки дер нашуда бошад, дар ҷои худ дуо гӯед.

Агар шумо хоҳед, ки дар бораи сирри ошкорнашудаи Худо дониши бештар гиред, китоби илҳомбахшидаи Инҷилро дар даст доред. Он ба шумо ҳама чизи ҳозира ва

абадият лозимаро нақл мекунад. Барои касе пӯшида нест, ки Худо чӣ кор карда метавонад. Он чизе ки ӯ барои дигарон кардааст, барои шумо ҳам хоҳад кард.

Ман ба шумо сирре мегӯям

Дуздӣ накунед

Аввалин гуноҳе, ки Худо маро ба он маҳкум кард, гуноҳи дуздӣ бо роҳи гирифтани он чизе буд, ки ба ман таалуқ надошт. Ин дар замони ҷанги якуми ҷаҳонӣ буд, ки маро асир гирифтанд ва таҳдид карданд, ки маро парронанд. Ҳангоми аз Худо кӯмак пурсидан, ӯ аввал маро барои гуноҳҳоям маҳкум кард. Як рӯз тамоми ҳуҷраи зиндон аз нури ҷалоли Худо пур шуд. Дар он нурҳои олиҷаноб ба ман тамоми гуноҳҳоямро аз хурдсоли нишон доданд. Худо он вақтро ба ман хотиррасон кард, вақте ки ман ҳамчун як кӯдаки хурдсоли тақрибан шашсола як танга пули хурдро ба ман тааллуқ надоштам. Писари дигар, як ҳамкори ман, дар вақти бозӣ 2 1/2 сент гум карда буд. Ман медонистам, ки танга ба кучо ғелонда шудааст, аммо ба ӯ нагуфтам. Пас аз он ман рафта пулро гирифтам ва ба худам каме шириниҳо харидам. Дар назари Худо дуздӣ кардам ва дуздӣ гуноҳ аст. Ман инро кайҳо фаромӯш карда будам, аммо Худо фаромӯш накард ва ба ман хотиррасон кард ва ба ман нишон дод, ки то чӣ андоза дуздӣ дар назди Худо зишт аст, ки гуфт: «Дуздӣ накун» Хуруҷ 20:15. Вай ба ман ҳама гуноҳҳои дигари маро, ки бисёр буданд, нишон дод, аммо аввалин гуноҳи ман дар назди Худо гунаҳкор доништам шудани ман гуноҳи дуздӣ буд. Гарчанде ки ин як пули ночиз буд, аммо ба дӯсти ман ин хеле зиёд буд, ҳама он чизе, ки ӯ дошт ва Худо онро дар китоби худ навишт, ки дар он ҳамаи гуноҳҳои мо дохил карда мешаванд, то дар рӯзи қиёмат ошкоро хонда шавад. Якҷоя бо тамоми гуноҳҳои дигари худ ман ба ин гуноҳам иқрор шуда, бахшиш пурсидам. Ман медонистам, ки ин гуноҳ якҷоя

бо ҳама дигарон маро ба дӯзах мебарад. Тавре ки ман интизор будам, ки ҳар рӯз парронда мешавам, фикр кардан даҳшатнок буд, ки ман бояд ба дӯзахи абадие равам, ки оташ ҳеҷ гоҳ хомӯш намешавад ва кирмҳо ҳаргиз намемиранд Марқӯс 9:48. Чанд соат ман бо овози баланд аз Худо бахшиш пурсидам. Ногаҳон Исо дар салиб овезон ба ман зоҳир шуд. Ман захмҳои зишт, тоҷи хорҳо дар сараш ва нохунҳои бераҳмона дар дастҳо ва пойҳояшро меиддам. Чеҳраи ӯ ба сабаби ҳама дарду ғаме, ки бар сари ӯ омада буд, печутоб ва тағирёфта буд. Аз захмҳои ӯ хун ҷорӣ буд. Ҳангоми ҳайрон шудан ба хуни ӯ ба ман ногаҳон фаҳмидам, ки тамоми гуноҳҳои маро хуни гаронбаҳои ӯ шустааст. Ман медонистам, ки ҳамаи гуноҳҳои ман тавассути Хуни Исо бахшида шуданд. "Хуни Исо, писари ӯ, моро аз ҳар гуноҳ пок мекунад" 1 Юҳанно 1: 7. Осоиштагӣ ва шодии Худо дар дили ман ҷой гирифт. Худо инчунин маро аз гуноҳҳоям ва аз зиндон раҳо кард, то ба ӯ, Худои зинда хизмат кунам. Вай ба ман кӯмак кард, ки дигар дуздӣ накунам.

Гуноҳи аввал.

Аввалин гуноҳи содиркардаи одам амали дуздӣ буд. Одам ва Ҳавво аз биҳишт меваҳои беҳтарини фаровон доштанд. Садҳо дарахтони мевадиханда онҳоро ихота карданд, ба ҷуз дарахти аҷоибӣ ҳаёт, ки онҳо аз он озодона хӯрок меҳӯрданд. Худо танҳо **як дарахте** барои худ маҳфуз дошт, ки дарахт «ҳаёт мебахшад ва дарахте, ки дар бораи неку бад дониш медиҳад»

Ҳастӣ 2: 9,17. Шайтон, ки дузд ва қотил аст, Ҳавворо маҷбур кард, то чизеро, ки ба ӯ тааллуқ надошт, бидуздад. Ин аввалин дуздӣ буд, ки аз ҷониби инсон содир карда буд. Он то имрӯз ба инсоният ҷудой, бадбахтӣ ва марги бешумор овард. Асосгузори гуноҳи дуздӣ худи Шайтон мебошад. Аз ин рӯ, дуздӣ, дар ҳар

шакле, ки набошад, шарикӣ бо иблисест, ки Исо ӯро дузд ва қотил ва дурӯғгӯй номид Юҳанно 10:10.

Худо гуфт: «**дуздӣ накунад**». Хуруҷ 20:15. Вай инчунин ба халқи худ гуфт, ки "агар касе гов ё гӯсфандеро дуздида, кушад ё фурӯшад, вай бояд барои як гов панҷ гов ва барои як гӯсфанд чор гӯсфанд пардохт кунад" Хуруҷ 22: 1. Шояд шумо ҳеҷ гоҳ гов ё гӯсфандро надузед, аммо шумо бисёр чизҳои дигарро дуздидаед, шояд либос, собун, қанд, хӯрок, пул, ҷавоҳирот, асбобҳо, паррандаҳо, мева, картошка, каду, хӯрокҳо, асбобҳо, велосипедҳо, мошинҳо ё чизе, ки ба ту тааллуқ надорад. Шояд шумо танҳо онро аз соҳиби худ қарз гирифтаед, бе ҳеҷ вачҳ бори дигар онро баргардонед. Ин ҳам ба дуздӣ монанд аст. Шояд шумо мебел, либос ё чизи дигарро бо қарз харидаед, бе он ки ҳамеша пули онро пардохт кунед. Ин ҳам як роҳи дигари дуздӣ аст. Шояд шумо дидед, ки касе дорои чизҳои зиёде дорад, ки ба шумо мӯҳтоҷанд ва шумо гумон мекунед, ки агар шумо онро бигиред, онро ёд нахоҳад кард. Дар назди Худо ин ҳам дуздӣ ва гуноҳкорист. Шояд шумо ҳамчун бутпарастон дар мактаби хатна будед ва кадуҳо, хӯрокҳо ва ҳатто гӯсфандеро дузед, ки ба ин хато нест. Бо вучуди ин, Худо онро дуздӣ меномад. Шояд шумо худро масеҳӣ меномед, аммо шумо ҳамеша чизҳои ба шумо тааллуқ надоштаро, шояд аз хоҷа ё маъшуқаи худ, аз дӯстони худ ё аз муносибатҳои шахсии худ ё одамони бегона мегиред. Фурӯши ашё аз арзиши воқеии онҳо танҳо як роҳи дуздии пул аз ҷайби мардум аст.

Дар ин ҷо тавсифи бисёр роҳҳои дуздӣ хеле тӯл мекашид. Донистани он кифоя аст, ки Худо гуфтааст, **ки « дуздӣ накун »**. Биёед дар охир бо овардани баъзе оятҳои дигар нишон диҳам, ки Худо дар бораи дуздӣ чӣ мегӯяд.

«Дуздӣ накунед, қаллобӣ накунед ва дурӯғ нагӯед. Барои ғорат кардани ӯ аз касе истифода накунед. Музди кори киро кардаатонро нигоҳ надоред, ҳатто барои як шаб» Ибодат 19: 11,13. (Устодон, ки музди хизматгоронро пардохт намекунанд, дар дуздӣ гунаҳгоранд). "Ҳар кӣ одамеро рабояд, ё ӯро фурушад ё ӯро ҳамчун ғулом нигоҳ дорад, бояд кушта шавад" Хуруҷ 21:16, Такрори Шариат 24: 7.

Охон, исроилӣ, чомаи зебо, нуқра ва тиллоро аз он чизе, ки Худо гуфт, ҳангоми ҳамла ба Ерихӯ нобуд карда мешавад, дуздид. Худо тамоми сибти Исроилро дар гуноҳи худ айбдор кард ва онҳоро барои дуздӣ айбдор кард. Онҳо дар мубориза бар зидди Аи мағлӯб шуданд. Аз гуноҳи дуздии Охон 36 нафар кушта шуданд. Гуноҳи дуздии Охон маълум шуд ва тамоми Исроил ӯро ва писарон ва духтаронаш, харҳо ва гӯсфандон ва тамоми дороии ӯро сангсор карданд. "Пас Худованд дигар ба ғазаб наомад" Ехушаъ 7.

Абшолӯм дили халқи Исроил ва бо ин салтанатро аз падари худои худ Довуд дуздид. Аммо ӯ кушта шуд. Дуздии дили одамонро бо хушомад ё ришва рабудан гуноҳ аст ва 2 Подшоҳон 15: 6 -ро пардохт намекунад .

Зани бадахлоқ дили мардонро бо гуфтани он ки «обҳои дуздида ширинтаранд», медуздад. Онҳо онҳоро ба қаъри ҷаҳаннам мебаранд. Ҳамчунин мардони бадахлоқе ҳастанд, ки занони дигаронро медузданд, хонаҳоро вайрон мекунанд ва ба сари худ бадбахтӣ ва доварӣ меоранд Масалҳо 9: 13-18.

Дуздӣ аксар вақт ба куштор ва марг оварда мерасонад Ирмиё 7: 9. Агар дузд ба хона даромада, кушта шуда бошад, онҳое, ки ӯро куштанд, дар куштор гунаҳгор нестанд Хуруҷ 22: 2. «Худованд айбдор мекунад, ки бар зидди мардуми ин сарзамин айбдор кунад. «Дар ин

сарзамин садоқат ва муҳаббат вуҷуд надорад ва мардум маро ҳамчун Худои худ эътироф намеkunанд. Онҳо ваъда медиҳанд ва онҳоро вайрон мекунанд; онҳо дурӯғ мегӯянд, одамкушӣ мекунанд, дуздӣ мекунанд ва зино мекунанд »Ҳушаъ 4: 1,2. "Ҳар дузд аз замин хориҷ карда мешавад" Ҳизқиёл 5: 3,4. "Зеро ки гуноҳ (дуздӣ) музди худро медиҳад - марг" Румиён 6:23. Танҳо ҳафтаи гузашта марде гӯсфандеро дуздада, кушт ва лошаеро ба халтае андохт, ки вай дар пушти велосипед баста буд. Ҳангоми савор шудан, яке аз пойҳои гӯсфандон аз дохили халта ба чархи велосипед даромад. Дузд афтод ва дар ҳамон ҷо кушта шуд.

Ҳангоми дуздӣ садҳо ва ҳазорҳо нафар ҷони худро аз даст доданд ва ё бидуни қасди худ қотил шуданд. Шояд шумо солҳост, ки бидуни маълум шуданатон дуздӣ мекунед, аммо мутмаин бошед, ки гуноҳатон шуморо мефаҳмад. Исо гуфт: "Ҳар он чи пинҳон карда мешавад, ба кушод бароварда мешавад ва ҳар чӣ пӯшида аст, кушода хоҳад шуд" Марқӯс 4:22.

Гараз ба дуздӣ оварда мерасонад, агар мо атоҳо ва баракати Худоро нахоҳем. Гаразро бутпарастӣ меноманд, зеро он Худоро аз чизҳои ин ҷаҳон месозад Кӯлассиён 3: 5. Худо гуфт: «Хонаи касеро орзу накунед; ба зани худ, ғуломонаш, чорпоён, харҳо ва чизи дигаре, ки ба ӯ тааллуқ надорад, нахоҳед »Хуруҷ 20:17. Исо гуфт, ки чашмгуруснағӣ ва дуздӣ бо қатл, зино, ғурур ва қаллобӣ аз дил берун меояд Марқӯс 7: 21-23. Агар шумо хоҳед, ки аз хоҳиш ва одати дуздӣ халос шавед, қалби худро ба Худо бахшед, ва ӯ ба шумо дили нав ва тозаӣ пур аз муҳаббати ӯ ва Рӯҳи Муқаддасашро бахшад. ӯ шуморо аз одати дуздӣ озод мекунад.

Оё дуруст аст, ки шахс Худоро фиреб диҳад? Худо исроилиёнро дар он айбдор мекунад, ки ӯро фиреб

додаанд ва даҳяки даромади худро ба ӯ надодаанд. Вай гуфт: "Лаънат ба ҳамаи шумо бод, зеро тамоми миллат маро фиреб медиҳад. Маблағи даҳяки худро ба маъбад биёред. . . Ман тирезаҳои осмонро мекушоям ва ба шумо фаровонӣ аз ҳар гуна чизҳои хуб мерезам: . Лутфан Малокӣ 3: 7-12 -ро хонед. Қисми даҳуми даромади мо аз они мо нест, балки аз они Худо аст. Биёед ҳамзамон эҳтиёт шавем, то бо фахр кардан аз корҳои кардаамон дар дуздии шарафи Худо гунаҳкор нашавем Аъмол 12: 21-23. Дар Румиён 13: 8- 10 мо мехонем "Дар назди ҳеҷ кас вазифадор набошед - танҳо ӯҳдадори шумо ин аст, ки дӯст доштани яқдигар бошед. . . Зино накунед; одамкушӣ накунед ; дуздӣ накунед; чизеро, ки ба каси дигар тааллуқ дорад, нахоҳед . . Ёри худро мисли худ дӯст бидоред. Агар шумо касеро дӯст доред, ҳеҷ гоҳ ба ӯ хато нахоҳед кард ». Исо гуфт: «Бипурсед ва хоҳед гирифт; бичӯед, ва шумо хоҳед ёфт; дарро бикӯбед, ва дар ба рӯятон кушода хоҳад шуд » Матто 7: 7. Дар бораи Малакути ӯ ғамхорӣ кунед, ва ӯ шуморо бо ин чизҳо (хӯрок ва либос) таъмин мекунад »Луқо 12: 22-31.

Бисёре аз мардон ва занон, ки ҳеҷ гоҳ кор накардаанд, аммо бо дуздии ҳар чизе ки метавонистанд, имрӯз масеҳиёни боодоб ҳастанд. Онҳо ба Худо ва инсон гуноҳҳои худро эътироф кардаанд. Дар кучо онҳо метавонистанд чизҳои дуздидашударо баргардонанд. Худо онҳоро афв кард ва ба онҳо қалбҳои нав ва рӯҳи нав, Рӯҳи Муқаддаси ҳақиқатро дод.

Аз ин рӯ, Павлуси ҳавворӣ мегӯяд: «Ба Иблис имконият надихед. **Марде, ки пештар дуздӣ мекард, бояд дуздиро бас карда**, ба кор шурӯъ кунад, то ки барои худ зиндагии ҳалол ба даст орад ва тавонад ба мискинон кӯмак расонад »Эфсӯсийн 4: 27,28.

Бигзор Исо ба дили шумо ва хонаи шумо биёяд ва шумо дигар дуздӣ нахоҳед кард. Вақте ки Исо ба хонаи Заккай, ки боҷгир буд, даромад, ва ӯ пули мардумро аз болои изофапулӣ дуздид, Заккай гуфт: «Ҷанобро гӯш кунед! Ман нисфи ашёи худро ба бенавоён медиҳам ва агар касеро фиреб дода бошам, ба ӯ чаҳор маротиба бармегардонам ». Исо ба вай гуфт: "Имрӯз ба ин хона наҷот омад" Луқо 19: 1-10.

Тамаъ ва дуздӣ (дуздӣ) аз дили одам берун меояд. Агар шумо хоҳед, ки аз гуноҳ ва одати дуздӣ халос шавед, дили худро ба Исо бахшед. Ӯ ба шумо дили наве медиҳад, ки аз муҳаббати худ пур аст ва шуморо озод мекунад.

JR GSCHWEND

Ин рисолаи Инҷил бо компютер тарҷума шудааст. Агар шумо забонро ислоҳ ва такмил диҳед, лутфан бо идора бо info@angp.co.za тамос гиред

Агар шумо дар Масеҳ наҷот ёфтаед ё ба василаи адабиёти Инҷилии мо баракат ёфтаед, лутфан ба мо хабар диҳед. Мо мехоҳем Худоро бо шумо шукр гӯем ва дар дуоҳои худ шуморо бештар ба ёд орем. Барои адабиёти бепули Инҷил, китобҳо ва рисолаҳо ба зиёда аз 540 забон, лутфан бо мо тамос гиред:

ДИЛИ ОДАМ

This Gospel tract was translated with a computer. If you can correct or improve the language, please contact the office at info@angp.co.za

E-MAIL: info@angp.co.za

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

P.O. Box 2191, PRETORIA, 0001, R.S.A.

(A Gospel Literature Mission financed by donations)

(Reg. No. 1961/001798/08)